

altsaa have Pension i Forhold hertil. Det er vist, at med Hensyn til disse og flere Bestillinger, vilde det være nok saa rigtigt, naar de Afgaaende skulde have Pension, at denne udrededes af Eftermanden, og at den ikke kom Statskassen til Last. Jeg skal forøvrigt bemærke, at jeg meget godt indseer, at da denne Pensionslov ikke har indladt sig paa at give ganske udførlige og nye Bestemmelser, om hvilke Personer der have Afgang til Pension, men for en stor Deel henviser til det hidtil Bestaaende, saa har man ved at gaae tilbage til det hidtil Bestaaende i mange Tilfælde et Hjælpemiddel, hvorefter Anordningen maa kunne forklæres, men der bliver dog vist ogsaa derfor en Uklarhed tilbage, som meget ofte vil være større end den, der hidtil har fundet Sted.

Finantsministeren: Den sidste høitærede Taler har vistnok Ret i, at der kan tænkes adskillige Arter af Indtægter, hidrørende fra Communerne eller fra Private, om hvilke det kunde synes tvivlsomt, hvorvidt de efter den foreliggende Lov skulde berettiges til Pension af Statskassen eller ikke. Men jeg troer dog, at Tvivlen i den Henseende i Praxis vil nogenlunde lade sig løse. For det Første kan der kun være Spørgsmaal om Indtægter af det Slags for saadanne Embedsmænd, som overhovedet ifølge Loven ere berettigede til Pension af Statskassen, altsaa for saadanne Embedsmænd, vedkommende Kommunen, der ikke umiddelbart kunne henføres under sidste Passus af § 1, hvortil det hedder: „Communerne bestemme selv, hvorvidt deres Embedsmænd skulde have Afgang til Pension“. Om der nu er Embedsmænd, som ikke kunne ansees for at være Communes i den Forstand, som § 1 opstiller, der maatte have nogle af deres Indtægter fra Kommunen, til Exempel Indtægter af Jord eller som Auctionsdirecteurer osv., saa troer jeg i Almindelighed, at man kan berolige sig ved det, der indeholdes i § 1 første Passus af Lovudkastet; der hedder det nemlig: „Pensionen affholdes af Statskassen, forsaavidt den ikke efter de Regler, som derom hidtil have gjældt, eller herefter maatte blive fastsatte, udredes paa anden Maade“. Der vil altsaa i hvert enkelt Til-

felde være at recurrere til det hidtil Gjældende, nemlig hvorvidt Staten hidtil har anseet sig forpligtet til deraf at udrede Pension, eller om det har været anseet at paahvile Kommunen. Jeg troer nu, hvad det Slags Indtægter angaaer, som den ærede sidste Taler nævnte, nemlig de Indtægter, Justitsbetjentene kunne have af Kommunen, Jord eller som Auctionsdirecteurer osv., at det ligefrem vil vedkomme Staten at vederlægge dem med Pension, idetmindste for en Deel, hvorimod jeg antager, at de Indtægter, som Graverne have af Private for at besørge Gravenes Vedligeholdelse etc., paa ingen Maade ville kunne vedkomme Statskassen, om ogsaa overhovedet deres egen Stilling maatte kunne berettigede dem til Pension. Det er jo vel muligt, at desuagtet det almindelige Hjælpemiddel, som Lovudkastets § 2 første Passus opstiller til at hjælpe sig ud af Forlegenhederne, ikke i alle Tilfælde kan strække til; men jeg maa bemærke, at det er umuligt at skrive en Pensionslov, som skulde kunne hjælpe paa de mange Syn-derligheder, som finde Sted i Henseende til flere Embedsmænds Lønninger. Det er jo Alle bekendt, hvor forviklet og principstridigt disse Lønningsforhold ere for Justitsbetjentene og flere, der staae i Classe med dem; at beregne en Pensionslov, der skal gjælde for et længere Tidsrum, paa at ramme eller udelukke Alt, hvad der burde rammes eller udelukkes, troer jeg vil være en Umulighed, og den Opgave har man heller ikke stillet sig for. Die, hverken da der var Tale om at udarbejde det Pensionsforslag, der blev forelagt Ständerne, eller ved det foreliggende Lovudkast.

Høist: Der er opkastet Spørgsmaal om, hvorvidt Oppasserne kunne ansees som en Lønningsdeel, i hvilket Fald de maae antages at høre ind under Udkastets Bestemmelse. Det var Forslagsstilleren bitterligt, at der herom kunde være forskellige Meninger, hvilket ogsaa fremgaaer af Discussionen, men netop herved viser sig Nødvendigheden af det stillede Endringsforslag. Vil man ikke ansee Oppassere som en Naturalhjælp, i hvilket Fald de høre ind under § 4 Nr. 4, maa jeg bede vel bemærket, at det er Officererne loybestemt tilladt at kunne oppebære Oppasserpengene ittedetfor Oppassere